

TOVERI

Yhden suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:

W. N. REIVO, A. SALMI, L. MOILANEN, A. N. KOSKELA, K. E. HEIKKINEN

TOVERI

(The Comrade)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Monday, at Astoria, Ore., by the Western Workers' Publishing Society.

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40c per inch. Special discount allowed for larger and continuous advertisements.

TOVERI, BOX 99, ASTORIA, OREGON.

AUGUST NIKULA, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post-Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION RATES:

IN THE UNITED STATES AND CANADA: For 1 Year \$3.75; For 6 Months, \$2.00; For 3 Months, \$1.25; For 1 Month 50c.

TILAUSHINNAT YHDYSVALLOISSA JA CANADASSA:

1 vuodelle \$3.75; 6 kuukautta \$2.00; 3 kuukautta \$1.25; 1 kuukausi 50c.

SUOMEEN JA MUUALLE ULKOMAILLE:

1 vuodelle \$6.50; 6 kuukautta \$3.50.

Ilmotushinta 40c palstatuumalta. Kuolessa-ilmotukset \$1.50 kerta ja muistovärvillä \$2.00 kerta. Kihlaus, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset 50c kerta, hajuantieto- ja nimenmuutos-ilmotukset 25c kerta, naima-ilmotukset \$1.50 kerta, avioero-ilmotukset \$1.00 kerta. Selvotus ilmoitukset seuraavaan hintaluetteloon mukaan palstatuumalta: 1 v. 20c, 1/2 v. 20c, 3 kk. 25c, 1 kk. 30c. Satunnaisia ilmoituksia tulee rahaa seurata mukana. Englanninkielestä suomenaetaan vaapaasti.

Huoneusto sijaitsee 10:n ja Duane katujen kulmassa. Telefooni: konntori 365, toim. 832.

Liian kauksikin voidaan mennä

Hillittömässä riistämishalusaan menevät kapitalistit toisinaan niinkin kauaksi, että osasta niistä alkaa pelätä seurauksia. Muutama päivä sitten selitettiin eräissä takäläisissä suurporvariston äänenkannattajassa, jota ei suinkaan voida pitää työväestölle vähimmäissakaan määrässä suosittolaisena, vaan joka päänvahtiin on esiintynyt mitä kavalammin jokaisessa tapauksessa missä työväestö on esittänyt vaatimuksia, vieläpä kiihottanut asettettuja hulikaaneja panemaan toimeen mellakoita ja hävittämään järjestyneen työväestön omaisuuttakin, miten West Virginiassa äskettäin laadittu lakkoivastainen laki oli vallan tarpeeton, vieläpä vahingollinenkin, koska ei työväestöltä sentään saisi sotatilanteenkaan vallitessa riistää oikeutta esittää "kohtuullisia vaatimuksia".

Ei saisi riistää oikeutta esittää kohtuullisia vaatimuksia. Mutta mitkä ovat kapitalistien mielestä kohtuullisia vaatimuksia? Sellaisia tuskin on olemassaakaan, ei ainakaan silloin, kun kapitalisteilla on kylliksi voimaa selittää työläisten vaatimukset kohtuuttomiksi, sillä loppujen lopuksi riippuu työläisten vaatimusten kohtuullisuus ja kohtuuttomuus kuitenkin kummankin taistelupuolen voimasuhteista.

Mutta kun oikein julkeasti ja häikäilemättä riistetään, saa se työväestön katselemaan ympärillään ja saattaa ajaa sen vaatimaan, vieläpä taistelemaan vaatimuksiensa puolesta ja se on ainoa mitä kapitalistit pelkäävät.

Riiston tulee tapahtua huomaamatta, salaperäisesti, tavalla, jota ei voitaisi selittää ja silloin ei voitaisi pitää ketään syyllisenä, vaikka työväestön olot käyvätkin vallan sietämättömiksi, kuten esim. nykyisin on laita.

toisella tavalla. Liittohallitus, jonka renginpalveluksiin on jo niin totuttu, asetettaisi siksi syntipukiksi, jonka turvissa pantaisi täytäntöön häikäilemättömmimmät pyyteet. Silloin ei voitaisi työväestön puolelta ajatella mitään korjauksia asemaan, sillä jokainen toimenpide kongressin päätöksiä vastaan selitetään salaliittoutumiseksi hallitusta vastaan ja siitä rangaistaan ankarasti.

Kun kongressi saataisi siten toimimaan, auttaisi se yksityisiä kapitalisteja, sillä menipä kongressin toiminta miten kauas tahansa, ei se koskaan ole edes kyllin pitkällä kunhan vain työläisten kiristäminen on kysymyksessä.

Siis siitä tavasta, miten riistäminen tapahtuisi, ovat porvarimme eri mieltä eikä itse riistämisestä.

Kun tulokset menettään, on taistelukin menetetty

Vain sitkeäin ja kalliishintaisen taistelujen avulla saa työväestö oloihinsa parannuksia. Ne muutamat muruset, joita sille toisinaan heitetään, heitetään vain tarkoituksella saada se luopumaan taistelustaan, tyydyttäkseen sitä sillä aikaa kun riistäjäloukka riistää yhä enemmän ja enemmän.

Mutta taistelujen kautta saavutetut tulokset voidaan vielä jalestääkin menettää, eilei työväestö ole alituisesti valmiina. Saattaa käydä siten, että työväestö valtaa itselleen kunnollisia saavutuksia, vieläpä toisinaan verrattain helpollakin, mutta jos se unohtaa luokkasuhteiden olemassaolon, menettää se ennen pitkää kaikki mitä se on saavuttanut, vieläpä entisiäkin.

VALLANKUMOUKSEN MUOTO JA SISÄLTÖ

"Porvarilliset vallankumoukset, sellaiset kuin kahdeksantoista vuosisadan, ryntävät voimakkaasti saavutuksista toiseen, niiden draamalliset vaikutukset ovat ylen komeat, ihmiset ja asiat näyttävät olevan kuin tulostuhtien valossa, luostusurmu on pätvän henki; mutta ne ovat lyhyt-ikäiset, pian ovat ne saavutaneet huipunkohtansa ja pitkä kohteloisuus valtaa yhteiskunnan, ennenkuin se on selvinneen päin oppinut omaksumaan myrsky ja tyrykyänsä tulokset. Sitävastoin porvarilliset vallankumoukset, sellaiset kuin yhdeksäntoista vuosisadan, arvovaltelevat yhä enemmän itseään, keskeyttävät kulkunsa tuostakin, palaavat näennäisesti jo valmiiksi saatuaan asiaan takaisin, uudelleen alkaakseen, pilkkaavat julmasti ensi yritystensä puolinaisuksia, heikkouksia ja surkeuksia, näyttävät heittävänsä vastustajansa maahan vain sitä varten, että se olisi maasta uusia voimia ja jälleen nousisi jättäjänsä määsemänsä vastarintaan, kavahtavat yhä uudelleen takaisin omien tarkoituksensa määräämättömän valtavuuden säikäyttämällä, kunnes on syntynyt tilanne, jolloin ei peräyminen enää ole mahdollinen, vaan jolloin olosuhteet itse huutavat: Nyt on toimittava!"

Moninaisten vallankumousolojen syvällisen tuntijan yläoleva lausunto — niin lyhyen tiivistetty kuin onkin — valaisee satunnaisesti myös Venäjän vallankumouksellisuutta. Jännitetyin mielin seurasi koko maailma niiden ensimmäistä valtavaa purkauksa toistakymmentä vuotta sitten. Pian silloinkin saavutettiin huippu — ja sen jälkeen alkoi uuden vallankumouksen kirkastuminen, josta se kyllä näki, mutta jota se ei ymmärtänyt eikä voinutkaan ymmärtää. — Se pani kaikki yhden kortin varaan, kuten sattuva puheenparsi sanoo, ja hävisi pelin.

Ja taas näki maailma ihmeen. Taas seurasi draamalliset tapahtumat toistaan taajassa tahdissa: Pääkaupungin kansa, joka huutaa leipää; osa sotaväkeä kieltäytyy siitä ampumasta; santarmisto ja poliisi kiilhdittävät julkealla esiintymisellä koko kaupungin kansan raivoon; porvarillinen, jopa umpivanhoillinen eduskunta, joka kieltäytyy hajaantumasta (niinkuin Ranskan suuressa vallankumouksessa); hallitsija, joka ei alennu keskustelemaan sovintoa hakevan porvariston kanssa, menettää krununsa; kaikista eduskuntaryhmistä kokoonpantu komitea tarttuu asiaan johtoon ja porvaristo on pakotettu väliaikaisen hallituksen asettamiseen kautta ottamaan käsiinsä vallan, jota se on ollut itse liian arka valtaamaan, mutta jonka vallankumouksellinen köyhälistön taistelu työntää yllätyksenä sen käsiin.

Mutta yhteiskunnallinen kehitys teki työtä, tavallista nopeampaa työtä. Venäjän laajoilla alueilla jäyti kapitalistinen kehitys vanhan yhteiskunnan perusteita, luensi, hävitti, kaivoi pohjan niiden alta. Aateli menetti työnsä merkityksensä maanviljelijän taloudellisenä ja virallisena edustajana. Talonpojat muuttuivat kyläkuntayhteyden hajotessa joko yhä epävarmempaan asemassa oleviksi proletaareiksi tai sitten porvarilliseksi maatalousrytiksi. Koneiden ja palkkatyön käyttö pyrki yhä yleisemmäksi. Samaan aikaan kehittyivät teollisuus ja vuorityö, kauppa laajeni, s. o. kapitalistinen tuotantomuoto ja rahatalous valtasivat yhä enemmän alaa. Ja tämä kapitalistinen kehitys pyrki yhä kiikkeämpää vauhtia edelleen. Näin nopean kehitysprosessin alaisen yhteiskunnan kanssa joutui yhä mahdottomampaan ristiriitaan sen valtiollinen päällysrakenne, mätä hallitus ja turmelunut virkakoneisto. Vain mitä häikäilemättömmimmän santarmikomennon sekä juuri ja juuri liitosissaan vielä koossa pysyvän armeijaketrin varassa pysyi se enää pystyssä.

Syttynyt sota paljasti lopullisesti sen suunnattoman rappeutuneisuuden. Olihan valtiopeturius-miltei asiain ohjissa. Torjuihan hallitus työkeästi porvariston innokkaat avustajajoukot. Suunnattomassa sokedudessa, jollainen voi vallata vain sen, kenen läheinen turmio on kiertämätön, tuo vanha valtakopla vielä viime hetkenään —

viimemainittu seikka — köyhälistön mukanaolo, näikkää, kylmää ja kaikkinaisia rasituksia kärsivän työväestön uhrattavuus, sen kaikki alttiiksi paneva kumous ja järjestöissä koulutuntuo toimintatarmo ratkaisevat tuloksen. Vain kumouksellinen työläinen voi temmata mukaan armeijassa olevan veljensä, vain tässä uudessa luokassa ilmenevä järjestävä kyky ja päättäväisyys voivat koota yhteen taisteluisia myllertävän miljoonakaupungin tuhatpäisiä liikkeet ja kohdistaa pakkottavan velvoituksensa vastaanhankkavaan ja epäoiviaan eduskuntaan sekä horjuvaan armeijaan.

Yleisiä uutisia

LÄNNEN HILLENKAIVAJAT VAATIVAT PALKANKOROTUSTA.

Yleisiä uutisia

Yleisiä uutisia

Yleisiä uutisia

Yleisiä uutisia

Yleisiä uutisia

REKISTERÖIMIS- PÄIVÄ MÄÄRÄTTY

REKISTERÖIMIS- PÄIVÄ MÄÄRÄTTY

REKISTERÖIMIS- PÄIVÄ MÄÄRÄTTY

REKISTERÖIMIS- PÄIVÄ MÄÄRÄTTY

REKISTERÖIMIS- PÄIVÄ MÄÄRÄTTY

REKISTERÖIMIS- PÄIVÄ MÄÄRÄTTY

REKISTERÖIMIS- PÄIVÄ MÄÄRÄTTY

Yleisiä uutisia

Yleisiä uutisia

Yleisiä uutisia

Yleisiä uutisia

Yleisiä uutisia

Yleisiä uutisia

Yleisiä uutisia

(Jatkoa ensimäiseltä sivulta)